

Det følger bl.a. af udleveringskonventionen, at de lande, der har tiltrådt konventionen, forpligter sig til efter de regler, som er fastsat i konventionen, at udlevere personer, mod hvem det begærende land har indledt strafforfølgning, eller som ønskes udleveret med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom.

Udleveringsloven indebærer, at personer, der i udlandet er sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, kan udleveres efter reglerne i loven.

Udleveringsloven indeholder en række betingelser for udlevering. Disse betingelser skal være opfyldt, hvis Justitsministeriet skal træffe afgørelse om at udlevere en person til et andet land.

Når Justitsministeriet modtager en udleveringsbegæring, vurderer ministeriet udleveringsbegæringen.

Medmindre udleveringsbetingelserne klart ikke er opfyldt, sendes begæringen til den relevante politimester, der iværksætter den undersøgelse, som er nødvendig for at konstatere om udleveringsbetingelserne er opfyldt.

Når politiet har foretaget denne undersøgelse, forelægges spørgsmålet om udlevering for Justitsministeriet via den relevante statsadvokat, og hvis Justitsministeriet skulle nå frem til, at der kan ske udlevering, vil ministeriets afgørelse kunne indbringes for domstolene.

blive indledt ved, at den mistænkte person efterlyses via Interpol, idet der samtidig anmodes om foreløbig anholdelse af den eftersøgte person med henblik på udlevering.

Det følger af den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere, at det begærende land i hastende sager kan anmode om foreløbig anholdelse og fængsling af den eftersøgte person. Bestemmelsen sdrør ikke mellem personer, der er eftersøgt for terrorisme, og personer, der er eftersøgt for andre lovovertrædelser.

Der er heller ikke i Interpol-regi fastsat særlige regler for behandlingen af efterlysninger, der vedrører terrorisme. Sådanne efterlysninger behandles således principielt på samme måde som efterlysninger for andre lovovertrædelser.

Efterlysninger, der sendes via Interpol, er påført forskellige betegnelser, herunder kan den afsendende myndighed med betegnelsen »URGENT« markere, at henvendelsen er af hastende karakter. Denne betegnelse er imidlertid ikke forbeholdt efterlysninger vedrørende terrorisme, men kan anvendes i forbindelse med efterlysninger for alle lovovertrædelser, i tilfælde hvor den begærende myndighed skønner, at der er behov for hastebehandling.

Politiet bør tilstræbe, at sådanne hastende efterlysninger fra udenlandske myndigheder – herunder vedrørende terrorisme – besvares hurtigst muligt, og at der i overensstemmelse med udleveringslovens regler træffes foreløbige foranstaltninger.

Spm. nr. S 453

Til justitsministeren (31/10 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren redegøre for, om politiet bør behandle en efterlysning fra Interpol anderledes, såfremt en person er eftersøgt for terrorisme, end hvis der var tale om anden forbrydelse, og i den forbindelse redegøre for, hvilke internationale, multilaterale og bilaterale aftaler der bør bringes i anvendelse, og hvilke bestemmelser heri?«

Svar (6/11 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 451 fra samme spørger, vil en udleveringssag ofte

Spm. nr. S 418

Til socialministeren (29/10 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Hvad er efter ministerens mening den rigtige måde at konstatere det lejedes værdi på?«

Begrundelse

Halfdan Krag Jespersen har påvist, at der er to klart modstridende retsopfattelser af, hvordan det lejedes værdi skal findes for boliglejemaal. De sidste år har enkelte boligretter benyttet sammenligningslejemaal i boliglejesager.